

Ο Κυριάκος στη Χειμάρα . . .

Ιστορικές Παραδοχές και άλλες Αμφισημίες!

Ναι, για εμάς, το 2023 είναι έτος επετειακό. Εκατό χρόνια από τότε που τα σύνορα της Ελλάδος πήραν τη σημερινή μορφή. “Από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης η κατάσταση ειρήνης θα αποκατασταθεί οριστικώς μεταξύ των κρατών . . . της Ελλάδος . . . αφ’ ενός και της Τουρκίας, αφ’ ετέρου”. Αυτό είναι το προοίμιο της Συνθήκης της Λωζάνης που υπογράφηκε στις 24 Ιουλίου 1923 και επικυρώθηκε την επομένη από το ελληνικό Υπουργικό Συμβούλιο με πρόεδρο τον Στυλιανό Γονατά. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος συμμετείχε στις εργασίες της Διασκέψεως ως εκπρόσωπος της Ελληνικής Κυβερνήσεως. Γίνεται σ’ αυτήν ακριβής οριοθέτηση των συνόρων με περιγραφές, σκαριφήματα και χάρτες, χωρίς γκρίζες αποχρώσεις.

Άρθρο 13. Προς εξασφάλισιν της ειρήνης, η Ελληνική Κυβέρνησις υποχρεούται να τηρεί εν ταις νήσους Μυτιλήνη, Χίο, Σάμο και Ικαρία τα ακόλουθα μέτρα. 1.Αι ειρημέναι νήσοι δεν θα χρησιμοποιηθώσι προς εγκατάστασιν ναυτικής βάσεως ή εις ανέγερσιν οχυρωματικού τινός έργου. 2.Θα απαγορευθεί εις την ελληνικήν στρατιωτικήν αεροπλοΐαν να υπερίπταται του εδάφους της ακτής της Ανατολίας. 3.Αι ελληνικαί στρατιωτικάί δυνάμεις εν ταις ειρημέναις νήσοις θα περιορισθώσι εις τον συνήθη αριθμόν τών δια την στρατιωτικήν υπηρεσίαν καλουμένων . . .

Άρθρο 15. Η Τουρκία παραιτείται υπέρ της Ιταλίας παντός δικαιώματος και τίτλου επί των κάτωθι απαριθμουμένων νήσων, τουτέστιν Αστυπάλαιας, Ρόδου, Χάλκης, Καρπάθου, Κάσσου, Τήλου, Νισύρου, Καλύμνου, Λέρου, Πάτμου, Λειψούς, Σύμης και Κω, των κατεχομένων νυν υπό της Ιταλίας, και των νησίδων των εξ αυτών εξαρτουμένων, ως και της νήσου Καστελλορίζου.

Άρθρο 20. Η Τουρκία δηλοί ότι αναγνωρίζει την προσάρτησιν της Κύπρου ανακηρυχθείσαν υπό της Βρετανικής Κυβερνήσεως την 5^η Νοεμβρίου 1914.

Άρθρο 26. Η Τουρκία δηλοί από τούδε ότι αναγνωρίζει και αποδέχεται τα σύνορα της Ελλάδος . . . ως ταύτα καθορίζονται . . .

Ναι, γι’ αυτά τα σύνορα χρειάστηκε ένας ολόκληρος γεωπολιτικός και γεωστρατηγικός αιώνας, από το 1821, και πάρα πολλές θυσίες στο βωμό της Παλιγγενεσίας. Μακάρι να είχαμε σταματήσει στη Συνθήκη των Σεβρών 10 Αυγούστου 1920, με την οποία δημιουργείτο η Ελλάδα των δύο Ηπείρων και των πέντε Θαλασσών. Τριάντα πέντε χιλιόμετρα από την Κωνσταντινούπολη. Στην κυριολεξία μια ανάσα από την «κόκκινη μηλιά”, το προαιώνιο εθνικό όραμα. Θα υποχωρήσομε, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, και θα προκύψουν πολλές “αλύτρωτες πατρίδες”. Είχε προηγηθεί η απώλεια της Βορείου Ηπείρου. Ας θυμηθούμε κάποιες πτυχές.

Στις σχετικές Διασκέψεις του Λονδίνου, 1913, μετά τον Α΄ Βαλκανικό Πόλεμο, οι “Σύμμαχοι” θα μας πούνε πως η Ελλάδα ή θα πάρει κάποια νησιά του Ανατολικού Αιγαίου ή τη Βόρειο Ήπειρο. Και τα δύο μαζί αποκλείεται. Ο Βενιζέλος επέλεξε τα Νησιά. Υπόγειος και ύπουλος συντονιστής σε αυτό το έγκλημα ήταν ο φανατικός μισέλληνας υπουργός των Εξωτερικών της Αγγλίας, Έντουαρτ Γκρέυ. Ο ελληνικός στρατός που είχε καταλάβει τα εδάφη, αποχώρησε με εντολή Βενιζέλου. “Ήταν προδοσία”, θα πούνε οι ντόπιοι.

Είχε προηγηθεί το εγχείρημα του Χειμαρριώτη, Σπυρομήλιου, πρώην αξιωματικού της χωροφυλακής, ο οποίος, όντας βουλευτής Άρτας, είχε φτιάξει σώμα δύο χιλιάδων εθελοντών, κυρίως από τη Χειμάρρα και την Κρήτη, και στις 5 Νοεμβρίου 1912, με εντολή της Κυβέρνησης Βενιζέλου θα αποβιβαστεί στη Χειμάρρα, με την υποστήριξη του ελληνικού αρματαγωγού “Αχελώος”. Μετά από αιώνες, η ευρύτερη περιοχή θα βρεθεί υπό ελληνικό έλεγχο. Ο βασιλιάς Γεώργιος Α΄ θα κηρύξει ντε φάκτο την ένωση με την Ελλάδα. Εισ μάτην.

Οι Σύμμαχοι ήθελαν να πάψει η Ήπειρος να είναι ορθόδοξη, κατ’ απαίτηση της Ιταλίας και της Αυστρίας, οι οποίες προσδοκούσαν την ίδρυση εκεί ιταλικού προτεκτοράτου. Τότε επινοήθηκε ο όρος “Βόρειος Ήπειρος”, η οποία με το Πρωτόκολλο της Φλωρεντίας, Δεκέμβριος 1913, θα αποτελέσει εδαφική περιοχή της Αλβανίας, “μαντρώνοντας πανάρχαιες ελληνικές πόλεις και λαό μέσα στα επινοημένα σύνορα μιας χώρας, η οποία ουδέποτε υπήρξε.

Μάταιες θα αποβούν στη συνέχεια και οι προσπάθειες από τον Γεώργιο Χρηστάκη – Ζωγράφο, για δημιουργία αντάρτικου και επαναστατικής κυβερνήσεως, 17 Φεβρουαρίου 1914, ανακηρύσσοντας αυτονομία. Ο ίδιος, μη έχοντας καμία υποστήριξη από την κυβέρνηση Βενιζέλου για επίτευξη ανεξαρτησίας, θα αναγκαστεί να υπογράψει με εκπρόσωπο των Αλβανών και των Μ. Δυνάμεων, στις 4 Μαΐου 1914, το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας, με το οποίο για πρώτη φορά αναγνωρίζεται διεθνώς η ελληνικότητα της αυτόνομης Β. Ηπείρου που ισχύει μέχρι σήμερα. Η ανεξαρτησία θα θαφτεί οριστικά. Πόσο το σέβονται οι σημερινοί Αλβανοί; Πελώριο εθνικό ζήτημα.

Και οι Αρβανίτες; Ποια η ταυτότητά τους; Μια ιστορικοφανής πηγή διατείνεται ότι ακουμπά στη ρίζα του σχετικού λήμματος, η ετυμολογία του οποίου προκαλεί συζητήσεις αιώνων.

« Ένα ξεχωριστό στοιχείο αυτής της επινοημένης χώρας με το όνομα “Αλβανία” είναι, ότι κάποιοι την μπερδεύουν σκόπιμα με τους Αρβανίτες. Αλλά, αν ήταν έτσι, γιατί αυτοί δεν λέγονται . . . Αλβανίτες; Το “αρ” στον Όμηρο έχει σχέση με τη γη. “Αρόω” σημαίνει δουλεύω με το άροτρο. Και ο άνθρωπος που πηγαίνει στο χωράφι λέγεται: Αρ = χωράφι + βεν = πηγαίνω + ίτης = ελληνική κατάληξη, όλα μαζί, “Αρβανίτης”. Έτσι έχουμε και το Άρβανο, μια περιοχή στη βυζαντινή χριστιανική επαρχία Κρούγια, σχεδόν στο κέντρο της αρχαίας ελληνικής Ηπείρου, η οποία στα 1190 είχε Έλληνα χριστιανό ηγεμόνα, τον πρίγκιπα Δημήτριο. Στον κώδικα της Κρούγιας ο τίτλος του είναι “Princep Arbanorum”. Αλλά, το Arban-orum προήλθε από το Urban-orum=των πόλεων, διότι “urban” σημαίνει την πόλη. Ο κάτοικος της Κρούγιας ήταν Urban-ίτης. Ήταν, δηλαδή, ο Αρ που πήγαινε (=βεν) έξω από την πόλη, ξωμάχος, και εκ παραφθοράς, με την κατάληξη -ίτης προέκυψε το Arban-ίτης»

«Από τη γλώσσα των Αρβανιτών, βεβαιωνόμαστε πως είναι απόγονοι Ελλήνων, διότι αυτή περιέχει όρους Πελασγικούς, Αρκαδικούς, Κορινθιακούς και Δωρικούς. Όλοι οι Αρβανίτες έχουν ελληνική συνείδηση. Ο Μάρκος Μπότσαρης έγραψε, κατά παραγγελία του Γάλλου ιατρού και ιστορικού, Πουκενβίλ, το λεξικό της “Ρωμαϊκής και Αρβανίτικης απλής”, και όχι κάποιας “Αλβανικής”, που δεν υπήρχε τότε. Ο Μπότσαρης αποκαλεί τους κατοίκους των Νήσων του Ιονίου ως “συν-Έλληνες”, διαχωρίζοντας απόλυτα τον εαυτόν του από τους αυτοαποκαλούμενους ως Αλβανούς».

«Για τους Ρωμαίους, “Αλβανοί” υπήρχαν σε διάφορα σημεία του κόσμου, πάντοτε με την έννοια της φυλής με λευκό δέρμα και ανάλογα χαρακτηριστικά. Ο Σαίξπηρ στο έργο του, “Βασιλιάς Ληρ”, μας λέει, ότι κατά παράδοση, ο νεαρότερος πρίγκιπας της Βρετανίας είναι και Δούκας της Αλβανίας και εννοεί διάφορους τόπους, ακόμα και την ίδια τη Σκωτία. Albany

ονομαζόταν μέχρι τον 19^ο αιώνα και στη συνέχεια παραφράστηκε σε Αλβιόνα».

«Ο εθνικός ήρωας των λεγόμενων “Αλβανών” του 15^{ου} αιώνα, ο Γεώργιος Καστριώτης, ο Σκεντέρμπεης, όπως τον αποκαλούσαν οι ίδιοι οι Τούρκοι, δηλαδή “Αλέξανδρος ηγεμόνας”, αυτοσυστήνονταν ως “Πρίγκιπας των Ηπειρωτών”, και ήταν γιός του Ιωάννη Καστριώτη, του Ηγεμόνα της Κρούγιας, καταγόμενος από την Καστοριά, εξ ου και Καστ(ο)ριώτης. Θα πει ο Γεώργιος Καστριώτης – Σκεντέρμπεης στον Πάπα για τους Τούρκους, “Απέναντι του αγρίου κατακτητού, του αγωνιζομένου να συντρίψει τον σταυρό και να ανυψώσει επί του Καπιτωλίου την ημισέληνον, και να πληρώσει δούλων τον κόσμο όλον . . . μόνος εγώ ίσταμαι μετά των λειψάνων των στρατιωτών μου και μετά της μικράς μου επικρατείας”. Ναι, ο Σκεντέρμπεης, ο δικός μας Γεώργιος Καστριώτης, πολέμησε νικηφόρα τους Τούρκους, στο πλευρό των χριστιανών, στη μάχη του Κοσσυφοπεδίου το 1389. Ιταλικές, Αγγλικές και Σουηδικές πηγές, που ασχολήθηκαν με το θέμα, θεωρούν αναμφισβήτητα τον Σκεντέρμπεη ως Έλληνα».

Με την ευκαιρία, μέρες που είναι, ας κρατήσουμε για τον εαυτόν μας, ο καθένας ξεχωριστά αλλά και όλοι μαζί, μια ικμάδα “Σκεντέρμπεη”, “απέναντι του αγρίου κατακτητού, του αγωνιζομένου να συντρίψει τον σταυρό και να ανυψώσει επί του Καπιτωλίου την ημισέληνον”. Ναι, για να αντιμετωπίσουμε τα προφανή εκ της Ανατολής νέφη. Και ας περιορίσουμε τις αναφορές μας στο Διεθνές Δίκαιο, που μας αποκοιμίζουν. Διότι, μετά τα τελεσμένα, πριν κατά και μετά τις εκλογές, ένθεν κακείθεν, διεθνές δίκαιο δεν θα βρούμε. Το πόσο δίκαιο έχουμε στις γεωπολιτικές αμφισβητήσεις στην αυλή μας το έχει πει από το 1907 ο Ισμαήλ Βλιώρας, Αλβανός πρόκριτος, όπως έχουμε ξαναγράψει,

«Έθνος έχον αναμφισβήτητον μέγα παρελθόν και δικαίωμα μέγας προσδοκίας μεγάλου μέλλοντος εις την Ανατολήν είναι το Ελληνικόν. Το ωραιότερον μέρος της Μεσογείου είναι θάλασσα Ελληνική. Όλαι αι νήσοι του Αιγαίου, του Ιονίου και της Προποντίδος είναι Ελληνικαί. Αι παραλίας της Μ. Ασίας, από του Ταύρου μέχρι της Ηρακλείας του Πόντου, επίσης. Η Ιλλυρική Χερσόνησος, υπ’ όλας τας εισβολάς των ξένων εθνών και ορδών, διετήρησεν όλας τας προς τας δύο θαλάσσας χώρας, από του στομίου του Δουνάβεως μέχρι του στομίου του Αμβρακικού κόλπου, Ελληνικάς. Επειδή θεωρούμε τους Έλληνας ως τους περισσότερον επωφεληθησομένους εκ της συντηρήσεως της Ανατολής και εκ της βελτιώσεως της τύχης των λαών της . . . τείνομεν την χείρα προς τους Έλληνας».

Ποια νήσο Ψέριμο διεκδικεί κύριε Ακάρ; Αν ψάξεις, θα τη βρεις ως Καλύδναι νήσοι στον “Νηών κατάλογο” στην Ιλιάδα του Ομήρου, όπου καταγράφονται τα πλοία που έλαβαν μέρος στον Τρωϊκό πόλεμο. Με κοντινότερη γειτόνισσα την Κω του Ιπποκράτη και την Κάλυμνο με τους ναυαγούς των πλοίων του Αγαμέμνονα. Πιο πάνω η Ικαρία, το ουράνιο νησί, Εκεί κάθισε ο Ηρόδοτος και περιέγραψε τις θεραπευτικές ιαματικές πηγές της.

Και παραδίπλα η Σάμος του Πυθαγόρα του Επικούρου και του Αρίσταρχου. Αν δε καταδεχτείς να κοιτάξεις και την απέναντι ακτή, την ακτή της αρχαίας ελληνικής Ιωνίας, θα διακρίνεις την Έφεσο του Ηράκλειτου, την Μίλητο του Θαλή, του Αναξίμανδρου και του Αναξίμενη, του Λεύκιππου και του αρχιτέκτονα Ισίδωρου. Και βεβαίως την Κνίδο του μαθηματικού Εύδοξου.

“Όλα αυτά τα τοπωνύμια, Χολουσί, με τη βαριά ελληνική φιλοσοφική κληρονομιά οριοθετούν μια γεωγραφική μήτρα, που πριν δύο και πλέον χιλιετίες έδωσε στην ανθρωπότητα τον “λόγο”, με όλες τις μορφές του, τη λεκτική έκφραση, την αλγεβρική αναλογία αλλά και την αιτία. Εκεί, λοιπόν, περί την Ψέριμο, που ούτως ή άλλως βρίσκεται πέραν των τριών μιλίων από την κοντινότερη ακτή της Μικράς Ασίας, εκεί γεννήθηκε αυτό που όξυνε το πνεύμα της ανθρωπότητας, ο ελληνικός λόγος, που έγινε παγκόσμιο κτήμα. Αυτόν χρησιμοποιείς κι εσύ σήμερα για να μας απειλείς. Και, βέβαια, δεν είναι τυχαίο, που ο Ιωάννης ο Θεολόγος, μερικούς αιώνες αργότερα, θα έρθει στον ίδιο γεωγραφικό χώρο, στην Πάτμο, το νησί της Αποκαλύψεως, λίγο βορειοδυτικότερα από την Ψέριμο, για να κηρύξει το, “έν αρχῇ ἦν ὁ Λόγος”. Εσείς, το μογγολικό συνάφι σου, φιλόδοξε υπουργέ, σε ποιες στέπες στήνατε τα τσαντρία σας, τότε;

Ναι, κύριε Ερντογάν, “Εξ Ιωνίας το φως”! Ο πολιτισμός της δεν είναι απλά παγκόσμια κληρονομιά, αλλά, προπάντων, ελληνική ταυτότητα. Εσύ, βέβαια, Ταγίπ, έβαλες τον κολλητό σου Ibrahim Karagyuil να διαλαλήσει, ότι μέσα στο 2023 . . . “The world will watch the rise of a superpower. The world will see the rebirth of an empire. Erdogan will win”! Πολυχρονεμένε μου, κι εμείς θα σε περιμένομε στην “κόκκινη μηλιά”!

Καλή Φώτιση και να έχομε μια Ειρηνική Χρονιά!

5 Ιανουαρίου 2023. Γρηγόριος Δημ. Νούσιας – Αεροπόρος.